

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Bérmentlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
A kéziratok nem adatnak vissza.

A nyilt-térben minden három hasábos garmond-sor díjja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi közlöny.

MEGJELEN HETENKINT EGYSZER.

Hirdetési díj:

A hirdetéseknek minden egyes szó után 2 kr. fizetendő.

Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető.

Minden egyes beiktatás után kincstári illeték 30 kr.

Aziparos-osztály anyagi, erkölcsi és politikai helyzete.

— Heyduk Ambrustól. —

[Folytatás.]

Magyarországon mintegy ezer született s 445 választott törvényhozó intézkedik a nemzet léte felett. Képviselve van általok a rang s vagyon, egy birtok, mint tőkében; képviselve van továbbá: a jogászai kar s a hivatalra készülők nagy serege, sőt mindazoknak mellékérdelkei. Tényleg! a felsőházban alig található 40 - 50 egyén; az alsóházban pedig százával hiányzanak azon népképviselők, kik mindenütt inkább, csak ott fel nem találhatók: hova őket a nép bizalma helyezte. De a kötelességérzettől áthatott s helyüket elfoglalva tartók csekély száma közt is, hányan vannak, kik a hazai munkásosztály „anyagi, erkölcsi, s politikai“ jövőjének mily alakban emelésére, vagy a hazai „ipar és kereskedelem“ teljes önállósítására nézve eddig, még csak néhány szót is kockáztatni elég jóakarattal birtak volna? A csekély szám közt Horn Ede volt az egyedüli, ki olykor-olykor szót mert emelni a valódi munka s képviselőinek javáért, annélkül azonban, hogy nemes s jó szándéku törekvésében akár saját, akár pedig a többi nagy s kisárnyalatu politikai pártok támogatást nyerhetett volna. Mert hiába, ez ügy nem lévén politikai kérdés, a pártvezérek részéről; ezen mihaszna polgári elemek: fizetni s szavazni, gyermekeiket a harcmezőkön a magas politikai czélokért feláldozni, igen alkalmasnak találtatnak ugyan, de más tekintetben, a már egyszer megválasztott, avagy született törvényhozók, ugyan mi érdekéből foglalkoznának még továbbra is az ily alacsony s polgári származásu munkás canaillekkel?

A gyakorlati élet azonban következményeiben igazolja: hogy az állam gépezetében az ily, mellőzni szándékolt canaillekre, nemkülönben az igaz munka érdekeinek képviseletére, szintén égető szükség mutatkozik, már is tények követelik: hogy az egyes s kiválólag tiszteletre méltó államférfiaink s tudományosan képezett elméleti nagy embereink mellett, a gyakorlati élet szakképzett egyéneit is, az állami munkásság körébe kell már vonnunk, hogy a munka üdvös felosztása által, az anyagi téren biztosíthassuk a nemzetnek azt, melyet a több százados s végcéljaiban: egy bármily csekély rang s hivatalocskáért küzdő politikai humbug, az ország jövőjének érdekében, megszerezni ez óráig sem birt.

Annélkül tehát, hogy azon osztályuaknak előjogait, kik eddig hazánk politikai intézői voltak, a legcsekélyebb mérvben is megszorítani czéloznánk; avagy az ipar szándékolt képviseletével egy újabban kifejlődhető kaszt érdekét óhajtanánk előtérbe nyomni, nemzetünk anyagi viszonyai által oda vagyunk kényszerítve, miszerint szilárdan követeljük: hogy a jövő országgyűlésen végre, a hazai „ipar s kereskedelem“ mint az általános polgárisodás s jólét legbiztosabb emeltyűje, s mint a haza „anyagi nagyságának“ szilárd szervezeti alapja, — szószólói s képviselői biztosan helyet foglalhassanak. Hogy ott, szakismereteik határozott befolyásával, az ország nagyjainak magán érdekei ellenében, a kis munkás nép s haza valódi anyagi érdekeit is kellő figyelemmel képviseljük s ez által a nemzeti iparnak törvényszerű létezését, a verseny-államokkal szemben, mielőbb beismertessék.

Itt már az idő, hogy a magyar munkásosztály szintén önállóságra ébredjen; s hogy belássa azt, miszerint: az ország anyagi fejlődésének terén részére is jutott — ha a jelenben bár csekély, de a jövőre nézve annál nagyobb fontosságu — szerep. Ha a magyar munkásosztály a verseny óriási áramlata által, végkép megsemmisülni csakugyan nem akar, fel kell hogy végre ébredjen: a köz s saját ügyei iránt tanusított tompa lelkű közömböségéből; fel kell hogy ismerje a veszélyezett helyzetet, mely égetően követeli, miszerint a megosztott munkásság cselekvényeinek teréről ne vonuljon vissza, hanem oda törekedjék: hogy a törvényhozában és a helyesen megosztott munka elve mielőtt gyökeret verhessen, melynek gyümölcsöző megtermékenyülését elősegíteni nemcsak kötelessége mint munkásnak, de mint az országnak legegészségesebb politikai zömének nemzetiségi érdeke is. Melyre hogy Kosuth Lajos — Herman Ottóhoz intézett nagybecsü levelének szavaival éljek: „az alkalom a közelgő választásokban nyílik“; mert mint soraiban helybenhagyólag írja: „ha önök tömöríteni, szervezni akarják az iparos s kereskedő elemeket, miszerint öntudatos ösztömműködéssel vessék tömör súlyukat a merlegbe, azon akadályok elhárítására s alapfeltételeik biztosítására, mely elhárítás és biztosítás nélkül a hazai ipar és kereskedelem felvirágoztatása merő lehetetlenség: úgy én önöket e téren örömmel üdvözölöm. Ha önök oda is kívánnak hatni hazafias discretional, hogy szakavatott, de egyszersmind független jellemű magyar hazafias érzelmű férfiak, iparosok s kereskedők is foglaljanak széket a képviselőházban, még pedig tekintélyes számban: úgy én ezen igyekezetükhöz is annál inkább sikert kívánok, minél bizonyosabb, hogy ennélkül a honpolgárok ezen fontos része nem emelkedhetik a nemzet közéletében azon tekintélyre, a melyre hogy emelkedjék, a haza leglényegesebb érdekei sürgetőleg követelik. De ha önök! — mint Kosuth levelének további soraiban fejtegeti — a magyar iparosokat és kereskedőket mint ilyeneket külön párttá akarják alakítani, úgy én azt nemcsak szükségtelennek, de a hazára nézve károsnak is tartom s határozottan helytelenitem.“

Távolról sem szélünk mi az iparos s kereskedő osztályt egy újabbi párttá alakítani s ez által a létező politikai pártokat gyengíteni, vagy éppen azon törekvéseket előmozdítani, melyet a jelen képviselő testület oly mesterileg kiaknáz: a különböző felsőbb osztályok magány kaszt-érdekeit. Elég annyi, — amennyi már abból eddig is létezik. Mi nem törekszünk oda, hogy még egy újabban alakított kaszt ismét szaporítsa azok számát, kik, önmagokért ugyan mindent kivívnak; de annál kevesebbet képesek vagy akarnak tenni az ország valódi anyagi érdekeiért. Hanem igen is követeljük, sőt szilárd elhatározással oda is törekszünk: hogy a magyar munkásosztály a multak családaisaiból önlétre ébresszessék, s hogy a szép hangzatos politikai, de semmi pozitív eredményt fel nem mutatható szóarámlatok helyett, az „anyagi, erkölcsi, és politikai“ jólétre irányult tényleges műveleteket követeljen az ország képviselőitől; sőt oda működjék, hogy a hazai „ipar és kereskedelem“ érdekei, saját körükből választott becsületes jellemű honpolgárok által kellő szakképviseletet nyerjenek, s hogy végre felemelkedhessék a haza anyagi érdekeinek képviselete azon alárendeltségből, melybe az, a politika egyoldalú intézői által elég méltatlanul súlyosztatott.

(Folyt. következik.)

Vámrendszerünk és hatásai.

Azon országos közérdekelttség, mely a magas kormányának a bécsi kormányval folyamatban levő alkudozásait kíséri, kötelességünké teszi, hogy néhány vonással jelezzük mi is álláspontunkat, s kifejezést adjunk azon szép reményünknek, melyet kormányunk törekvéséhez csatolunk.

Tesszük ezt különösen vámrendszerünkre vonatkozólag; mert azon tárgyak között, melyek fölötte a bécsi kormányval hazánk jelenleg alkudozik, melyek anyagi életünkre, mondhatnók segélhetésünkre vonatkoznak, vámrendszerünk megjavítását legfontosabbnak tartjuk.

A ki csak kisé figyelemmel kísérte az utolsó évtized piaci árfolyamát, meggyőződhetett róla hogy azon iparczikkek, melyeket Magyarország fogyaszt, árfolyamunkban emelkedtek. — Szabadjon e tekintetben csak a posztó és bőr iparra utalnunk. — Való, hogy az osztrák monarchia a hatvanas években a szabad kereskedelmi rendszer felé közeledett s ennek jó hatása az örökös tartományok iparjára nem maradt el, a morva és cseh ipartelepek még jobban felvirágoztak, s a versenyképesség előfeltételei meglévén, nemcsak a külföld gyártmányait szorították le majdnem egészen piacainkról, hanem cikkekkel hazánkat elárasztván, a még polyában levő magyar ipart agyonnyomták. — Posztógyáraink fogynak, vagy a gyártást szűkebb korlátok közé szorítják; Dunántul és felső Magyarországon házilag üzött és igen szép virágozott házi szövés majdnem egészen megszűnt. — Félsg helyzetünkre lett áldozata a pesti kárton-fonoda is, mert üzlete beszüntetésének valódi oka nem csupán a forgó tőke hiánya, hanem nagyrészt a verseny lehetetlenségében volt.

Ez időben úgy állnak viszonyaink, hogy az osztrák iparosok piacainkat feltétlenül uralják, velük sem a külföld, sem tönkretett iparunk nem versenyezhet, ők védve vannak a fenálló vámrendszerrel s helyzetünket kiméletet nem ismerő módon ki is zsákmányolják. Nem volna érthető különben, hogy a ruházatra felhasznált anyagok ára, daczára, hogy ezekre nézve 1859. óta a vámtételek leszállítottak, folytonosan is növekedett. — Oly nagy ur jelenleg az osztrák iparos Magyarhon piacán, hogy annak a posztóöltönynek, melyet a magyar ember elvisel, az osztrák gyáros szabja meg az árát, s megszabja jó magasan, nem fél attól, hogy a francia iparos olcsóbban fogja gyártmányát elárusítani, mert ez ellen védve van a vámsorompó által; nem fél Magyarország iparától, mert ezt tönkre tette; mert ez nincs.

Hasonló viszonyok között van bőrparunk, csak a legközvetlenebb jelenségre figyeljünk; milyen volt 20 év előtt vidéki bőrparunk s versenyezetnek-cserző vargáink ma a behozott bőrökkel? — nemcsak cserzett bőrök, hanem a bőrből készült cikkek is özönvízként árasztják el hazánk piacait, és mily általános az osztrák iparczikkek elterjedése, mutatja azon körülmény, hogy oly kis város is mint Ujhely, mennyire elvan árasztva az osztrák iparosok által készített bőrcikkeltől; pedig valahányszor egy osztrák iparos által készített lábbelit megveszünk, annak árával hazánkat szegényebbé, a külföldet gazdagabbá tettük.

De nem elemezzük részleteiben tovább félsg iparviszonyainkat, csupán meggyőződésünknek adunk kifejezést, hogy ha iparunkat életképes tenni akarjuk, meg kell magunkat védenünk nemcsak a külföld, hanem az osztrák iparosok ellen is. Igen szép az a szabad kereskedelmi eszme s minden tiszta fogalmakkal bíró nemzetgazdász eszményképe, azonban nem is egyéb az mint eszménykép, mely valósulni nem fog soha. A nemzetgazdasági igazságok, ha mint ilyenek el is vannak ismerve, alkalmazásuk a valóságban mindig a tényleg fenálló viszonyoktól függ. A mi viszonyaink védelmet szükséglenek, ha másképen nem lehet, még közbenső vámsorompók az u. n. harminczad ujra felállítása által is; ez nem lehetetlen, törvényünk pedig világosan megengedi.

Mudrony Soma, kinek másfél év előtt a vámkérdésében megjelent röpiratát olvasóink figyelmébe melegen ajánljuk; a budapesti országos ipar-egylet üléseiben az ipar-védelem mellett 1873. év utolján,

Jelen számunkhoz Farkas B. „ESTI ÓRÁKRA“ című beszély-gyűjteményének előfizetési felhívása van mellékelve.

1874. év elején melegen fellépett, s elveit annyi támadás ellenében fentartotta, s azokat mint helyeseket a többség el is fogadta. — Ugy látszik, hogy e vita, kormányunk működésére hatással volt, legalább erre mutat azon erélyesség, melyet Bécsnél szemben kormányunk mutat. A védelmi rendszert azonban határozottan el kell fogadni, a félrendszer bály rossz gyümölcsöt hoz. — Ha a kormány azt véli, hogy védelem helyett az iparnak egyenes és közvetlen felségelése által adja meg neki a versenyképességet: úgy csalatkozik; mert bár nem vonjuk kétségbe az állam közvetlen segélyezésének jó hatását sem, azonban ez csak másod vagy harmadrendű kellék; mert a mint nem lehet a polyában levő csecsemőt bármily gondos ápolás mellett is rögtön virágzó ifjúvá fejleszteni, ugy a tönkretett magyar ipar is csak évtizedek múlva, de mindig egészséges indokolt kereskedelmi politika és vámrendszer mellett fejlődhetik oda, hol az osztrák iparos a versenyt kiállhatja. Helyes védvámot, vagy nem lesz ipar, e kettő között lehet csupán választani. A kormány közvetlen segélyezését egyes üzerek tudni fogják saját hasznukra kizsákmányolni, azonban a magyar iparnak ez sem jelenét, sem jövőjét nem biztosítja.

Jegyzőkönyv

az első sátoralja-ujhelyi gözmalom részvénytársulatnak Sátoralja-Ujhelyben 1875. évi júliushó 11-én tartott rendkívüli közgyűléséből.

I. Mezössy Menyhért társulati elnök constálván: miszerint 21 részvényes 204 részvény képviselőtében s 145 szavazattal van jelen — a közgyűlést megnyitották s az alapszabályok 20. §-a értelmében határozatképesnek kijelentve, a jelen volt részvényesek a közgyűlést vezető elnök megválasztására hívta fel: — mire közgyűlési elnökül egyhangulag Kottán György részvényes tag választott meg.

II. Kottán György az elnöki széket elfoglalván, s a már f. évi június 20-iki rendkívüli közgyűlésre kitűzött, azonban annak határozatképtelensége miatt a mai napi közgyűlésre kitűzött, áttett tárgyak fölötti tanácskozás megkezdését — felolvastatta a jegyző által az igazgatóválasztmány f. 1875. év január 1-től június 15-ig bezárólag terjedő időre szóló jelentését s annak kapcsán beterveztett zárszámadásokat.

Hasonlólag felolvastatták a f. június 20-iki közgyűlés II. határozata által kiküldött számvizsgálóbizottság beterveztett jelentése, mely a kedvezőtlen eredmény dacára az igazgatóságnak s választmányának a felmentvényt a letelt félévre megadni véleményezi.

Melyekre vonatkozólag egyhangulag határozott:

Miszerint a közgyűlés a felolvasott választmányi s számvizsgáló bizottsági jelentésből meg-

A „Zemplén” tárczája.

A feltalált kincs.

— Beszély. —

Zöldessy Béla születésnapja 24-ik évfordulójának reggelére ebredt fel Páris belvárosának egyik rendezett lakosztályában. A gazdag s ifjusága örömeit élvezni óhajtó ifju nem ugrott fel örömtől áthatva azért, hogy e napnak emlékére egy vig órát ismét eltölthessen, hanem elhatározá, hogy csupán a visszaemlékezésnek fogja szentelni azon csöndes órákat, melyek lelkét önkénytelen is a mult kedves emlékeinek elővarázsolására ösztönzik. Az elhagyott kedvesekről gondolkozó ifju szemében olykor-olykor a honvágy tüze csillogott, melyet a tárt ablakon beözönlő ős tavaszi lég méginkább éleszteni látszott, mert oda képzelte magát szülőföldére, az alföldi térségekre, hol a virágos mezőkön lengő szellő oly gyakran zilál meg firtéit. Előtte egy atyjától küldött levél feküdt, melynek berekesztő soraira néha aggodalmasan pillantott. A sorok így hangzottak:

„Még egyszer kérek, jer haza. Jegyessed, egykori kicsiny játszótársad, gyönyörű leánynya fejlődött. Itt küldöm arcképét; tudom, vagy legalább szeretem hinni, hogy rokonszenvenni fogsz vele. Mint szeretném, ha valósíthatnád régi kedvenc óhajomat, — nőül vennéd őt.”

Mint minden ifjunak, ugy Bélának is volt egy oly ábrándképe, mely felkeresé őt gyakran magános óráiban, az éj méla perczeiben; s szíve a reája való gondolásnál mindig hevesebben dobogott fel, s arcára azon pir gyült, mely oly félreismerhetlen jele a szerelemnek. Arcképe ott volt albumában; az a csábító mosoly, mely egykor szívet elrablá, folytonosan ott lebegett ajkain, mintegy figyelmeztetve őt arra, hogy ne feledje. Van bizonyos varázsa az első szerelemnek, mely mint az első igazi csalódás, örökre lekötve tartja a szívet.

Béla, ez atyja által kiszemelt jegyest csak

győződést szerezvén arról, hogy a mérlegben kitüntetett veszteséget nem a társulati vagyont kezelők mulasztásai, hanem a tőlük nem függő rendkívüli mulasztásai, hanem a tőlük nem függő rendkívüli üzleti s pénzügyi okok okozták — ennél fogva az igazgatóságnak s választmányának a társulati vagyon kezelése körül tanúsított buzgó önfeláldozással járt fáradozatukérti elismerés nyilvánítása mellett az 1875. január 1-től június 15-ig terjedő időre a felmentvényt megadja.

III. Ezután felolvastatták a fennebbi jelentés azon része, melyben a társulati vállalatot ért tetemesebb veszteségek következtében — a társulat feloszlatása javasoltatik.

A közgyűlés belátva azt, hogy a társulati vállalat a szenvedett veszteségek következtében az alapítóke egészbeni veszélyeztetése s egyesek nagyban megkárosítása nélkül tovább fen nem állhat — ennél fogva a társaság feloszlatását s vagyonának a tartozások kielégítése tekintetéből nyilvános árverés útján leendő eladatását egyhangulag elhatározta, minek lebonyolításával Mezössy Menyhért, Rácz Bertalan, Ligethy Gyula, Ördögh Mihály, Kottán György, Porhajos Sámuel, és Reichard Mór részvényesekből álló leszámloló bizottság bízott meg, azon felhatalmazással, hogy az eladásig az örlelt belátásuk szerint számadási kötelezettség mellett folytathassák, a társulat vagyona elárúsításánál a törvények értelmében járjon el; időnyerés tekintetéből csak egy árverési napot tűzön ki, azt országos hírlapokba közhírré tétesse, s végre eljárása befejezéséről, annak eredményét köztudomásra hozni tartozzék.

Elismeréssel fogadta egyuttal a közgyűlés a lelépő választmányának egy — a részvényesek kebeléből alakítandó consortium létrejötte körüli fáradozásait, mely jobb vevő hiányában a társulat összes vagyonát a tartozások értékében átvénné és megtartaná; értesítettnek ennek következtében az összes részvényesek: miszerint a vállalat megmentésére alakult ezen consortiumba belépés lehetővé tétetik az által, hogy a 2000 frtos részvények: $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ és $\frac{1}{8}$ részletekre is feloszthatók lévén, ekképeni jegyzésük is az ahoz mért szavazati joggal elfogadtatik.

Végre ezen jegyzőkönyv kinyomatni, minden részvényesnek megküldetni — nemkülönb a kir. kereskedelmi minisztériumnak is felterjesztetni rendeltetett.

IV. a jelen jegyzőkönyv hitelesítésével Ördögh Mihály és Porhajos Sámuel s utóbbi akadályoztatása esetén Ligethy Bertalan részvényesek bízattak meg.

Kelt mint fent.

Jegyzette:

Kottán György,
közgyűlési elnök.

Csuka Ödön,
t. jegyző.

Hitelesítették:

Ördögh Mihály,
Ligethy Bertalan.

gyermekkorában látta s játszott vele anélkül, hogy tudta volna, mily kötelék fűzi őt hozzá. Azt a rokonszenvet, melyet a gyermek-leány iránt érzett, az évek hosszú sora régen elmosá; s annak az ideálnak hasonmását, melyet ábrándjaiban alkotott magának, másban talála fel. Igaz, azt sem látá már régen, de azért mindig vonzódott hozzá; mert a szívében okozott benyomás sokkal mélyebb volt, semhogy az rögtön elenyészett volna. Az volt folyton előtte, annak fénye homályosítá el a régi játszótárs halvány körrajzát.

Az öreg Zöldessy s a leány atyja, midőn gyermekeiket egymásnak szánták, kifeleddék számításaikból a szívet, csupán azok engedelmségére építék légvárait. Régen óhajtották már, hogy a közöttök fennálló baráti kötelék rokonival váltassék fel; s most elérkezettnek látták a percet, melyben gyermekeiknek a férj és nő kötelékeivel való egymáshoz csatolása által ez bekövetkezzék. Arra, hogy számításait romba döntheti a szenvedély fellángolása, nem is gondoltak.

Béla, hogy atyjának ez ábrándos tervébe nem fog belé egyezni, régen elhatározá magát. Kíváncsian vette elő a küldött arcképet, hogy összehasonlítva ideáljával, megnézze: van-e ennek csábító vonásaiból valami annak arczában. Mennyire különbözött egymástól a két kép! A régi, hódító büszke arczot sugárzott vissza, mely mintegy követelni látszott azt: „borulj le előttem”; a most kapott egy szelid, szeméremtől pirulni látszó leányka arczát tára eléje, melynek ritka szabályosságát, csak oly elfogult szem volt képes észre nem venni, minő a Béláé volt. Sőt a szép nagy szemekben ravaszsgot, a gyönyörű szende arczban alattomossgot vélt felfedezni.

Haragosan dobá az arcképet félre s gondolkodni kezdett, miként lehetne őt kikerülni. Pedig most ez lehetetlennek látszott; mert atyja azt irá levelében, hogy nagybátyjánál fog pár hetet tölteni, ide jöjjön, itt fogja várni. — Jegyese pedig éppen e városban lakott. Béla pár perc múlva azon szilárd elhatározással adott parancsot a készülődésre, hogy hazatérve, kijelenti atyjának: miszerint e viszonytal örökre szakítani akar.

Tisztelt szerkesztőség!

Becses lapjának 28-ik számában Karföld József ur, önkéntes tűzoltó, egy cikket közölt, melyben a s.-a.-ujhelyi önkéntes tűzoltóegylet vezetésében tapasztalt állítólagos hiányokat panaszkodik. Hogy egyleti életünkben még sok a kívánatos, ez természetes. Rómát sem építették egy alatt.

Az egyleti parancskóság azt hiszi, hogy helyes egymásután meghatározásában fekszik a lényeg; mely a létező erők kellő méltánylásával s időszerű felhasználásán alapul.

Az egyleti parancsnokságot tevékenységével egyedül ezen tekintet határozza; s bármely kezeskedés képek feltüntetésével mellett is, ez utról nem távoztunk. Montecucoli szerint, a háboru folytatásában a győzelemhez három dolog kívánatik: pénz, pénz, és ismét pénz. Mi is ezt mondhatjuk, s ha a tisztelt tűzoltó ur nem háromszor, hanem csak egyszer fog ilyet rendelkezésre bocsátani, lesz minden: lesz mester, lesz gőzfecskendő, s nem bánjuk: fogunk zsákon ereszkedni, emeletről pokróczra leugrani s a földig, de míg az nincs: tovább nem terjeszkedünk a pokrócznál, s megkülönböztetjük a kivihetőt, a kivihetőtől.

Az egylet egyöntetű működése s a rendelkezése alatt álló szerek leghatásosabb felhasználása különben örök korlátain belül a lehető legnagyobb téve, s lassan bár, de haladunk.

Biztosítjuk cikkirő társunkat, ha csarnokunk felépítve lesz, lesz szerkocsink s a még szükséges szereket s tényezőket birni fogjuk, ha pénzünk lesz, — lesz mester is; de egy egyszerű fecskendő, néhány egyszerű láptó, vasvilla, horog s kapocs, kezeléséhez, különösen pénzhányban, hogy mester nem hozattunk: minden elfogulatlan ügybarátunknak fogja találni.

Különb is a tulcsigázott igények mérséklésére, a bekövetkezendő legjobb körülmények esetére is, ne várjon senki maratonkban a tűzoltó-egylettől látványos s fényes mutatványokat, mert itt a tűzoltó-egylet működésének nem a nagyvárosi egyletek utasítása, de a helyi szerényebb szükségletek kielégítése hivatása.

Végre cikkirő ur felszólamlásának jogosságát távol sem vonjuk kétségbe, de kétségbe vonjuk annak helyességét s ildomosságát és pedig azért, mert cikkirő önkéntes tűzoltó, mint ilyennek pedig működésében és kötelességében állott, eszméit s kívánatait első sorban az egylet kebelében a parancsnokság, választmány, vagy közgyűlés útján érvényesíteni; minden eredmény nélküli nyilvános fellépése azonban különözködés, s az egylet hitelének, jó hírnevének ártalmára lehet; mi ily célzatot különben, ismerve cikkirő mint önkéntes tűzoltó buzgalmat, róla feltételezni nem akarunk.

Egyébiránt annak igazolására, hogy cikkirő cikket lehet legjobb indulattal, de az ötlet első benyomása alatt írta, a tisztelt szerkesztőség kisérő

Mondják, hogy az utazás alatt szíveinkben a harag, gyűlölet elveszti maró erejét, gyöngül; de másrésztől azt is állíthatjuk, hogy növekedhetik is. Legalább Bélánál ezt észlelhetjük. Csak az előtte mindinkább ismertnek látszó hazai vidékek megragadó szépségeinek szemlélete szabadítá meg időkönként gyötrő gondolataitól. A város látképé hova szándékozott, már feltűnt előtte.

Nem vadregényes hegyekkel, völgyekkel teli vidéken feküdt a város, hanem ott, hol a déli bal csafla képei népesítik, töltik be a távol messzeséget; hol a síkságba tekintő szem lágy szellőtől ringatott kalászkon, kigyózza nyuló ereken, meztelen virágokon kívül mitsem lát. Ugy tűnt fel Zöldessy előtt az alföld végetlen rónája, mint egy megtérsült ábránd, mely csodaszép egyszerűségével elragad. Oly ismerősnek tűnt fel előtte minden, minden az utolsó fűszálig. Ily téres mezőkön úttal egykor nekipirult arczczal a tarka pillangókat; ily csalitos helyen lesé meg az éneklő fülemilét. A távoli szép alföldi várost a lenyugvó nap bibortényű bűvös világitásba helyezé, s szokatlan fényben ragyogtatá a sugártony érczes gombját, mely mint egy óriási csillag lebegni látszott a város felett. A tájképek lassu elhalványodásával egyidejűleg tűnt fel mindig fényesebben az esthajnal-csillag: az elhatározatosság közepette egy új remény.

Távolból hozzája most, mint fuvallat erősödő, majd gyengülő hanghullám hangzott, mint azt a munkálatokból hazatérő munkások dalának felvétel alászállása eredményezé. Béla meglepetve emelkedett fel üléséről s tekintett arra, honnan a dal hangzott; mely híven kifejezni látszott azon névtelen fájdalom, mely nemzetének dalait áthatja, melyből csak olykor-olykor, mint sötét felhők közül a villám szökellik ki az öröm l. ángja. A téres meztelen megnépesülni látszott. Alföld karcsu természet, élénk tekintetű gyermekei kedves csoportulatokban közeledtek a város felé, kezökben vagy kalapjuk mellett mezei virágokból kötött bokrétaival. Jobbról egy faszorral szegélyezett mellékuton két lovas homályos alakja szűrődött felé, de kiket figyelemre sem méltatva, a szivig ható dal hallgatásába mélyedt. S csak a közelébe ért lovasok örömköltésére rezzent

szíves megj. csak cikket tett level. Mely szerüen an 3 évig köti mint ismer. S.-a.

A s.-a.

Sze 22. én éjjel vidékén m Ez utonáll zett csend egyik hec kan betek lett 5 bet még addig korcsmába közül négy előtte telj mény, hog nyiségü it kérdést az asztalo merentlent tudatá a gett az il A csendb bankót, s alá eső e gátásra tulajdoná közelébb biztos e fogta a végre is az elrabo ban — ki darab 5 lott pénz ban hog átadatott melynek zethetnek K é meg vidé ből megs elfogott I tás alkali gálai fog vadásban kevesebb között ké tényekkel

fel, kiku atyját is Bé s szorítá által ok nézegeté Béla me mennyire volna e lovas ére „Ö kem mi Bé s a mási kezét.

És Zöldessy végett lo jöttek, n találkozt

De ifjuval, sék e re beszélge Béla uta henés ó álmok h

avval, l mindjárt tartá, h bában a szivü lév jegyeseb — lásd me Az vakra, h hogy bá várá a téve me Vé el, hogy iránt ez

szives megjegyzésén kívül szolgálhat igazolásul ugyan csak czikkiró Karfunkel József urnak hozzánk intézett levele is.

Mely levélre különben Kartunkel urnak egyszerűen annyit válaszolunk, hogy szava az egylethez 3 évig köti: s hogy a parancsnokság Karfunkel urat mint ismert tevékeny tüzoltót, szívesen üdvözi.

S. a.-Ujhely. 1875. augusztás 6-án.

A s. a.-ujhelyi ö. tüzoltóegylet parancsnoksága.

Különfélék.

Szemes Károly városi csendbiztos m. hó 22-én éjjel egy rablót fogott el, ki közelebb Homonna vidékén másodmagával egy utazó zsidót rabolt meg. Ez utonálló elfogatása következőleg történt: nevezett csendbiztos a mondott éjjelen őrszolgálatán, egyik hecskei (Kiss Károly-féle) korcsmának ablakán betekintett, s látta, hogy a hosszú asztal mellett 5 betyár üldögél s mindegyik előtt egy-egy még addig érintetlen itcze bor áll. Erre belépett a korcsmába s azonnal meggyőződött, hogy a borozók közül négy helybeli csavargó, az ötödik azonban előtte teljesen ismeretlennek tűnt fel. Azon körülmény, hogy e Lazzaronik egyszerre nagyobb mennyiségű italt rendeltek, felkeltte gyanúját, s titkon kérdést intézett a csaplárhoz az iránt: ki rendelte az asztalon levő öt itcze bort. A korcsmáros az ismeretlent jelzé mecenásul s egyszersmind azt is tudatá a csendbiztosral, hogy az ital kifizetése végett az illető egy 50 frtos bankjegyet adott neki át. A csendbiztos legott magához vevé az 50 frtos bankót, s mind az öt, mármint még erősebb gyanu alá eső csavargót a városházára kísérte. Kihallgatásra kerülvén a dolog, az ismeretlen tót igaz tulajdonának mondá az 50 frtot, állítván, hogy az közelébb eladott telkének árában került hozzá. A biztos e vallomással nem elégedett meg; erősebben fogta a dominuszt, ki sok csürés csavarás után végre is bevallá rablási tettét, valamint azt is, hogy az elrabolt pénzből neki 80 frt jutott, társa azonban — kinek hollétéről tudomással nem bír — 23 darab 5 frtos bankjegyet vitt magával. Az elrablott pénz eszerint 190-200 frtot tett, lehet azonban hogy a vizsgálat — mely eljárás alá másnap átadatott — több oly dolgoknak is nyomára fog jönni, melynek számai nagyobb büncsomók megoldására vezethetnek.

Két javithatlan gonosztevőtől szabadult meg vidékünk egy év alatt; s ez a kassai börtönből megszökött, majd a trautsohnfalvi erdősgben elfogott Bodnár-testvérpár. Az egyik az elfogás alkalmával lövetett agyon, a másik pedig vizsgálati fogságában a s.-ujhelyi börtönből közelebb sorvadásban halt el. A vizsgálat folyama alatt nem kevesebb mint 23 rablási büntényt vallott be, s ezek között két rablógyilkosságot. Mint ilyen súlyos bűntényekkel terhelt merész és fufangos gonosztevőre

fel, kiknek egyikében legnagyobb meglepetésére atyját ismeré fel.

Béla örömfelkiáltással szökött le szekereiről s szorítá atyját keblére. A váratlan nagy öröm által okozott felindulás első perceiben szótlanul nézegeték egymást, mi változást tett rajtok az idő: Béla mennyire szépült, izmosodott, az öreg pedig mennyire öszült, hajlott meg. És lehet, sokáig tartott volna e némaság, ha az őket meghatva néző másik lovas érczes hangja nem törte azt meg e szavakkal: „Öcsém, öcsém, hát abból az ölelésekből nékem mi sem jut?”

Béla csak most pillantott reá figyelmesebben s a másik perczen szeretett nagybátyjának nyújtá kezét.

És most megeredt a beszéd árja. Az öreg Zöldessy elő adá, hogy ők csak unalmok elűzése végett lovagoltak ki a mezőre, nem pedig elébe jöttek, mert nem remélték azt, hogy vele oly korán találkozassanak.

Dehogy mentek volna tovább, visszatértek az ifjuval, hogy az estét együtt töltve, megünnepelhessék e reájok nézve oly kedves aapot. S bizalmas beszélgetés közben elérkezett mihamar az éj, mely Béla utazás által eltörődött testére meghozá a pihenés óráit; azt a csöndes szendergést, mely őt az álmok honába ringatá.

Béla másnap reggel éppen nem dicsekedett avval, hogy valami igen kedveset álmódott. Atyja mindjárt felébredése után megkérde tőle azt, mert tartá, hogy rendszeren beteljesedik az, mit oly szobában álmódunk, hol még soha sem aludtunk. Nyílt szívű lévén, bevallotta, hogy halálosan beleszeretett jegyesébe s nőül is vevé.

— Valóban is megfog az történni, csak egyszer lásd meg őt — válaszolt az neki mosolyogva.

Az ifju Zöldessy bosszankodni kezdett e szavakra, hogy tarthatja őt atyja oly könnyű vérűnek, hogy bárkibe is beleszerethessen. Türelmetlenül várá a délelőti órákat, hogy a leánynál látogatást téve megnézhesse őt.

Végre elérkezett. Azon elhatározással indult el, hogy irányában oly hideg lesz, minő még senki iránt ez életben.

32 fontos bilincs veretett, melynek sulya alatt végtére is megtört a különben martialis természetű férfi. Daczos, kihívó természete ellenére az utóbbi napokban igen megadta magát, s jöllehet egy hosszú fogság állott előtte, az élethez rendkívül ragaszkodott.

A s.-a.-ujhelyi fogház, hol eddig csupán egy évre ítelt fegyenccet tartottak fogva, jelenleg úgy rendeztetett be, hogy a 3 évet kapott rabok is itt fogják kiülni büntetésüket. Nyiregyháza, Miskolcz, Kassa és Homonna az ujhelyi kerületi fogházba küldi jövőre azon rab-állományát, mely a 3 éves börtönbüntetés kategóriájába esik.

Beküldetett. Mult hóban hunyt el városunk legkorosabbjainak egyike, a mintegy 92 éves Grünfeldnő. E halálesetet annyiban találjuk megemlítésre méltónak, amennyiben az elhunyt öreg nő izr. körökben szeretve tisztelt egyén volt. Nála keresett segédelmet az inségben szenvedő, s habár saját anyagi helyzete sem volt oly kedvező, hogy vagyonából elszakítva enyhítette volna aggasztó helyzetüket; — de a jótékonyágért más, tehetősebbekhez fordult, s így mint közbenjáró teljes erejéből munkált az inség-sújtottak javára. De ment légyen is ő akármelyik előkelőbb házhoz. Kopogtatására nyitva állottak annak ajtai előtte; mert tudták azt, hogy csupán a jótékonyág vezérelte. Az ő fáradhatlan buzgalmának köszönheti lételet az izr. nőegylet is. Sajnos azonban, hogy temetésén bár sokan voltak, de épen a fent érintett egylet képviselve nem volt senki által: mely kegyetlenségért bizony méltó megrovást érdemelne az egylet élén álló asszonyságok.

Gyümölcsopások miatt tömérdek panaszt hallunk mindenfelé. E tekintetben a leggondosabban bekerített házi kertek sem nyújtanak elegendő biztonságot, de még maga a gyümölcs éretlen volta sem, mert a vásott gyermekek s az éjjelről-éjjelre kóborló kocsis-félék egytől-egyig ellopják, sőt még a gyümölcsfa galyait is összetöredelik. Ezen — mondhatnók — nálunk már vérbe ment erkölcselenség eddigi nevelési rendszerünknek nem nagy dicséretére válik, de másrészt a policziát sem mutatja be valami fényes oldaláról. Így nem csoda, ha a gyümölcsenyésztől mely vidékünkön kiváló jövedelmi ágat képezhetne — mindenki visszariad. Külföldön, különösen Németországban a közutak szélei is többnyire gyümölcsfákkal ültetvék be, s nincs rá eset, hogy gyümölcsétől vagy lombjaitól valaki megcsontkítaná. Hanem hát az ily, ott nagyon is közönséges erény gyakorlásához meg van az erkölcsi alap is; s ez a más tulajdona iránti kellő respektus. Ez alap megszerzésére kellene nálunk is törekedni, mielőtt nagyobb szabású reformok után kapkodnánk, melyeknek bírása csak erkölcsileg és anyagilag megizmosodott népeknél válhatik áldá-

* H y m e n. Dr. Schvarcz Ignác, helybeli fiatal orvos közelebb váltott jegyet Gálszecsben Strausz Laura kisasszonnyal. Szerencse kívánatunk frigyökre!

A város közepén nagybátyja házával majdaem szemközt emelkedett a kastélyszerű épület; félig villa, félig kastély, karsu oszlopokon nyugvó tág előcsarnokkal. A szeszélyes alakzatokkal betarkított folyosó, gazdag növényzettel volt befutva, melynek lecsüngő indáit a szellő himbálta meg olykor-olykor. Az udvarra nyíló ablakok tárva, nyitva valának, de a szépen viruló virágokon kívül kit sem lehetett ott látni. Jobbról egy kitűnő izléssel rendezett kert rácsozata látszott, honnan illatos levegő terjengett az udvar felé, melynek néma csendjét csak most szakíták félbe lágyan hangzó zongorahangok. Béla megállt pillanatra, hogy e perczen keletkezett elfoglaltságát leküzdhesse. Majd bosszankodni kezdett a cselédék ez összebészélés-szerű távollétén, hogy minden utmutató nélkül kell a szobák hosszúsorán végig barangolnia. Az első szobában kitem talált, de a sötétszínű kárpitok, ibolyaszínű bársony függönyök kellemes benyomása alatt pillantott meg a másik szobában egy felé háttal ülő fiatal leányt, ki zongorán azon megnevezhetlen ábrándok egyikét játszá, mely lágy zengedelmével örömet, fájdalmat oly híven fejez ki, hogy szívünket elragadja. Béla léptei a tarka szőnyegeken nesztelenekké váltak, a leány csak akkor vevé őt észre, midőn közvetlen mellé ért. A gyűlöletes leány, midőn Béla magamagát bemutatá, pirulva üdvözlé őt zengzetes hangjával.

A leányka karsu természetét, bájló s szép idomait sejtetni engedő hamuszín ruha folyta körül. A lebecsült függönyök által előidézett félhomály oly csodaszép alaknak tünteté fel őt, hogy Béla kételkedni kezdett, nem a családás úzi-é vele játékaik. Szemeiből, e szép csillagokból nem az a bágyadt fény, hanem varázserejű sugarak löveltek ki, megragadó szépséget adva a hófehérségű szabályos arcnak, melyet a hátrasimított dus fekete hajzat árnyékolta be. A pillanatig tartó öngond zavar által szótalanán lett leányka előtt is ott állott az a szép magistermetű ifju, kit atyja leírásai után éppen ilyennek képelt; ugyanaz az arc, mely már oly gyakran elrablá álmait.

Béla, hogy látogatásának valódi czélját eltitkolhassa, s annak kötelességszerű színezetet adjon, Jolántól — ez volt neve a leánynak — kérdezé:

Miklóssy szintársulata f. hó 10-én okvetlenül megkezdi előadásait. A társulat egyik tagja, Berzsenyi, bérletgyűjtés végett már körünkbe érkezett. Reméljük, hogy műszerető és műpártoló közönségünk a bérlet alól nem vonja ki magát, mely áldozatkézsége a társulat részéről nyújtandó élvek által bizonyára dusan kárpótolva lesz.

* Spectaculum. Szerdán este 6-7 óra tájban egy lassan haladó szamaras taliga mulattatta az utcait csöcselék-népet. Últ ugyanis a taligán egy kegyetlenül „becsudálkozott“ asszony, kinek lábai csaknem a földre értek, testének felső részével pedig az egyenes magatartást mindenképen igyekezett elérni; de hijában egyengette magát, mindkét kezével kapaszkodva a taliga oldalába: helyzetét inkább lehetett hanyatfekvő-mint ülőnek mondani. És a „türelmes állat“ nyugodt méltósággal bandukolt utcáról utcára, nem háborogván fel a körülötte zsbongó csöcselék-had kacaja és lármaja által. Midőn alkalmunk volt e botrányos spectaculumnak tanuja lenni: egy pár rendőr is gyönyörködött az utcait panorámában; az azonban eszközbe sem jutott, hogy nekik talán kötelességük is lenne valamiképp oda működni, hogy az ilyen botrányos jelenetektől a finomabb izlésű járó-kelők megkíméltsenek.

Belügyminiszter 100 frt. jutalmat tűzött ki annak, aki Kis Sándor Császlo községi születésű, gyilkosság miatt másod bíróságilag 20 évi súlyos börtönrre ítelt és a Szatmár-Németi kir. törvényszék börtönből f. évi június hó 18-kán megszökött rabot a hatóságnak átszolgáltatja.

A sárospataki meteorologiai észlelési állomástól. (Juliushavi észlelet.) Barometer legmagasabb állása 28-án délben 57.4, legalacsonyabb 10-én reggel 47.0; száraz thermometer legm. 1-én délben 31.0, legal. 30-án este 14.0; nedves thermometer legm. 1-én délben 28.8, legal. 18-án reggel 12.0; eső volt 11-szer, villámlás, menydörgés 2-szer. — Rick Jakab, gyógyszerész.

A nagy mihályi meteorologiai észlelési állomástól. (Juliushavi észlelet.) A zárt helyiségben levő hőmérő legmagasabb állása volt 4-én d. u. 2 órakor 25.0°; legalacsonyabb 30-án reggel 7 órakor 18.0°; átlag 11.2.0°. A légsúlymő legm. 28-án reg. 7 órakor 758,9 m. m.; legal. 21-én d. u. 2 órakor 747,5 m. m.; átlag 748,5 m. m. A szabadban levő száraz hőmérő legm. 1-én d. u. 2 órakor 33,0.0°; legal. 29-én este 9 órakor 13,4.0°; átlag 24,5.0°. A nedvesített (szabadban) hőmérő legm. 17-én d. u. 2 órakor 29,4.0°; legal. 28-án reg. 7 órakor 12,3.0°; átlag 22,1.0°. Felhőzet-átlag 5. A szélirány tulnyomólag nyugoti volt. Csapadék hullott 15-ször; átlag esett egy napra 3,10 m. m. Villámlott és dörgött 13-szor. — Czibur Bertalan, gyógyszerész.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMÉR.

honn van-e atyja? mert neki nagybátyjától oly izeneteket hozott, melyeket személyesen szeretne megmondani. Ez szerencsére épen távol volt, s azon szín alatt, hogy megvárja eljövételét, tovább is a reá öntudatlanul hatást gyakorló leány körében maradt. Megakará őt teljesen ismerni; mert a szép arc sokszor nem elég arra, hogy valakit megszeressünk; a szépség csak a külsőt ajánlja, de a kellem az, mely a szép léleknek is megadva a kifejezést, elbűvöl bennünket.

Kezdetben a leánynál az elfoglaltság, Bélánál a felerőszakolt ellenszenv-nem engedék azt, hogy az ifjuság szeretetreméltóságával fűszerezhessek meg azon perczeket, melyeket egymás közelében töltöttek el; s csak midőn a gyermekkori pajkos-ságok mulatságos elődása, az őket valódi színökben feltüntetni nem engedő akadályokat némileg elenyésztették, kezdett valódi élvezetnyújtónak lenni a társalgás.

Jolán levezeté Bélát a kertbe, hogy megmutassa neki azon rózsabokrot, melyre töviseiért egykor annyira haragudott; a lugast, melybe oly gyakran rejtöztek el egymástól; s az az ifju nem épen kedvetlenül követé a kedves tüneményt, ki oly könnyű léptekkel haladt mellette, mintha csak végig osonna a földön. Béla érzé, hogy a varázs, melyet a leány mintegy kilehelni látszott, olvasztani kezd az azon jéghideg burkot, melylyel szívét felpánczolózá; kezdé észrevenni, hogy szeme öntudatlanul sokáig elmereng a finom, kecses termeten, a csacsoág ajkakon.

Ijedten rezzent fel elandalgásából, s határozá el magát a távozásra; mert érzé, hogy ha tovább marad: szerelmes lesz.

Midőn Béla otthon atyjával találkozott, az azt kérdezé tőle: honnan hozá a kezében lévő virág-csokrot? Ő zavarodottan felelt valamit, s pirulva tépé azt szét, mialatt atyja mosolyogva váltott titkos pillantást nagybátyjával, ki elégúten dudolá e nótát:

A szerelem sötét verem.
Belé estem benne vagyok,
Onnan ki sem szabadulok.

(Folyt. következik.)

MENETREND

a magyar-északkeleti és magyar-gácsországi vasut vonalain.

Szerencséről M.-Sziget felé.

A m. k. államvasp. udvar			
Pesten	ind. 10 ó. 30 p. este	7 ó. 30 p. regg.	
Miskolcz	ind. 7 ó. 42 p. reggel	1 ó. 41 p. d. u.	
Szerencs	érk. 8 ó. 43 p. reggel	3 ó. 27 p. d. u.	
Szerencs (ebédlő)	ind. 9 ó. 5 p. délelőtt	3 ó. 59 p. d. u.	
S.-a.-Ujhely (eb.)	érk. 11 ó. — délelőtt	5 ó. 44 p. d. u.	
	ind. 11 ó. 30 p. délelőtt	6 ó. 30 p. este	
Csap	érk. 1 ó. 49 p. délután	8 ó. 31 p. este	
	ind. 2 ó. 10 p. délután	8 ó. 51 p. este	
Bátyu	ind. 3 ó. 2 p. délután	9 ó. 53 p. este	
	érk. 5 ó. 59 p. délután	1 ó. 29 p. éjjel	
Királyháza (eb.)	ind. 6 ó. 24 p. este	2 ó. éjj. 10 ó. 42 p. d. e.	
M.-Sziget	érk. 9 ó. 19 p. este	5 ó. 26 p. reg. 1 ó. 48 p. d. u.	

M.-Szigetről Szerencs felé.

M.-Sziget	ind. 6 ó. 55 p. reg.	9 ó. 24 p. este	11 ó. 31 p. d. e.
	érk. 9 ó. 50 p. d. e.	12 ó. 50 p. éjjel	
Királyháza	ind. 10 ó. 23 p. d. e.	1 ó. 30 p. éj.	2 ó. 31 p. d. e.
Bátyu	ind. 1 ó. 27 p. d. u.	5 ó. 26 p. este	
	érk. 2 ó. 9 p. d. u.	6 ó. 8 p. reggel	
Csap	ind. 2 ó. 31 p. d. u.	6 ó. 28 p. reggel	
	érk. 5 ó. — délután	8 ó. 30 p. reggel	
S.-a.-Ujhely (eb.)	ind. 5 ó. 45 p. d. u.	9 ó. 21 p. délel.	
Szerencs (ebédlő)	érk. 7 ó. 48 p. este	11 ó. 2 p. délel.	
	ind. 8 ó. 4 p. este	11 ó. 27 p. d. e.	
Szerencs	indul 9 ó. 4 p. este	1 ó. 5 p. d. u.	
Miskolcz	indul 9 ó. 4 p. este	1 ó. 5 p. d. u.	
A m. k. államv. udvar			
Pesten	érk. 6 ó. 30 p. reggel	6 ó. 50 p. este.	

Debreczenből Királyháza felé

Debreczen (ebédlő)	ind. 4 ó. 12 perc d. u.	4 ó. reggel	
Nagy-Károly	indul 8 ó. este	6 ó. 42 perc reggel	
Szathmár	indul 10 ó. 3 p. éjjel	8 ó. 23 p. reggel	
Királyháza (eb.)	érkez 12 ó. 31 p. éjjel	10 ó. 3 p. d. e.	

Királyházáról Debreczen felé.

Királyháza (eb.)	indul 3 ó. 12 p. éjjel	2 ó. 56 p. d. u.	
Szathmár	indul 6 ó. 12 perc reggel	5 ó. délután	
Nagy-Károly	indul 8 ó. 17 perc reggel	6 ó. 33 p. este	
Debreczen (eb.)	indul 11 ó. 50 p. d. e.	9 ó. 7 p. este	

Bátyuról Munkács felé.

Bátyu	indul 3 ó. 12 perc délután		
Munkács	érkezik 4 ó. 23 perc délután		

Munkácsról Bátyu felé.

Munkács	indul 11 ó. 49 perc délelőtt		
Bátyu	érkezik 1 ó. — délután		

Sátoralja-Ujhelyből Kassa felé.

Ujhely	ind. 6 ó. 9 p. este	3 ó. 11 p. éjjel	8 ó. 57 p. reg.
L.-Mihályi (eb.)	érk. 6 ó. 45 perc este	9 ó. 33 p. d. e.	
	ind. 7 ó. 15 p. este	9 ó. 48 p. d. e.	
Kassa	érk. 9 ó. 44 p. este	6 ó. 46 p. este	12 ó. 13 p. d. u.

Kassáról Sátoralja Ujhely felé.

Kassa (ebédlő)	indul 5 ó. 11 p. reggel	1 ó. 31 p. d. u.	
----------------	-------------------------	------------------	--

L.-Mihályi (eb.)	érk. 7 ó. 40 p. reggel	4 ó. 10 p. d. u.	
	ind. 8 ó. 20 p. reggel	4 ó. 54 p. d. u.	
S.-a.-Ujhely	érk. 8 ó. 56 p. reggel	5 ó. 30 p. d. u.	

Ungvárról Nyiregyháza felé.

Ungvár	ind. 12 ó. 11 p. d. u.	4 ó. 39 p. reg.	7 ó. 2 p. este
	érk. 1 ó. 30 p. d. u.	5 ó. 53 p. reg.	8 ó. 16 p. este
Csap	ind. 2 ó. —	41 perc délután	
Kis-Várda	ind. 6 ó. 40 p. reggel	4 ó. 20 p. délután	
Nyiregyháza	érk. 10 ó. 17 p. d. e.	6 ó. 46 p. este	

Nyiregyházáról Ungvár felé.

Nyiregyháza	indul 6 ó. 47 p. este	8 ó. 20 perc reggel	
Kis-Várda	indul 11 ó. —	38 perc délelőtt	
	érk. 10 ó. 18 perc éjjel	1 ó. 19 perc délután	
Csap	ind. 2 ó. 51 p. d. u.	6 ó. 43 p. reg.	9 ó. 24 p. este
Ungvár	érk. 4 ó. 10 p. d. u.	7 ó. 57 p. reg.	10 ó. 38 p. este

Mező-Laborc felől Legenye-Mihályiba.

Mező-Laborc	ind. 4 ó. 21 p. reggel	10 ó. 36 p. délelőtt	
Homonna	érk. 5 ó. 44 p. reggel	12 ó. 34 p. délután	
Homonna	ind. 5 ó. 52 p. reggel	12 ó. 55 p. délután	
Nagy-Mihály	ind. 6 ó. 38 p. reggel	2 ó. 25 p. délután	
L.-Mihályi	érk. 8 ó. 10 p. reggel	4 ó. 29 p. délután	

Legenye-Mihályi felől Mező-Laborcra.

L.-Mihályi	ind. 7 ó. 10 p. este	1 ó. 1 p. délután	
Nagy-Mihály	ind. 8 ó. 46 p. este	3 ó. 42 p. délután	
Homonna	érk. 9 ó. 33 p. este	5 ó. 5 p. délután	
Homonna	ind. 9 ó. 41 p. este	5 ó. 5 p. délután	
Mező-Laborc	érk. 11 ó. 2 p. éjjel	7 ó. 12 p. este	

4795.
p. 1875

Hirdetmény.

A sátoralja-ujhelyi e. f. kir. törvényszék mint csödbíróság részéről közhírré tétetik, miszerint a Bodeczky János és neje Horelec Susanna csödtömegehez tartozó s a sátoralja-ujhelyi 5. számú telekjegyzőkönyvben foglalt 9217. 9212. (8465 - 8466.) (8314-8316.) és 2926-2929. hr. számmal jelölt szántóföld, szőlő, borház és rétből álló és 1810 frtra becsült ingatlanok fele része helyrajzi számok szerint elkülönítetten, f. évi szeptemberhő 20-án d. e. 9 órakor Sátoralja-Ujhelyben a városházánál nyilvános árverésen elfognak adatni; mirol a venni szándékozók oly megjegyzéssel értesítetnek, hogy a közelebbi árverési feltételek Ujfalussy Endre bírósági végrehajtónál megtekinthetők.

Kelt a sátoralja-ujhelyi e. f. kir. törvényszéknél, 1875. évi júliushó 12-én tartott üléséből.

ÉVVA ANDRÁS,
kir. tvszéki elnök.

Árlejtési hirdetmény.

A sárospataki állami tanítóképezdénél főállókészítés ellátása az 1875/6. tanévre vállalkozónak fog kiadni, évégből f. évi augusztushó 29-én d. u. 2 órakor a képezde helyiségében árlejtés tartatik. Fölhivatnak azért mindazok, kik vállalkozni óhajtanak, hogy írásba foglalt zárt

ajánlataikat augusztushó 25-ig a képezdei igazgatóságnál annyival inkább benyujtsák, mert később érkezett ajánlatok el nem fogadtatnak.

Bánatpénzül 350 frt. esatolandó; ugyanannyit fog letenni a vállalkozó a szerződés aláírásakor, és pedig vagy készpénzben vagy takarékpénztári könyvecskében.

A közelebbi feltételek az igazgatóságnál bármikor megtekinthetők.

Sárospatak, 1875. július 28-án.

2-2

AZ IGAZGATÓSÁG.

5483.
p. 875.

Hirdetés.

A sátoralja-ujhelyi kir. e. f. törvényszék részéről, az 1874. évi XXXV. t. cz 15. §-a értelmében azonnal közhírré tétetik, miszerint **Vályi István** kir. közjegyző e. f. 1875. évi augusztushó 1-ső napján S.-a.-Ujhelyben „Ujhíd“-utcza 668. sz. a. Rác Bertalan házában irodáját megnyitotta.

Évva András.
kir. t. elnök.

Deutsch József utóda

ajánlja
fűszerraktárát
vámfontban.

Cukor legfin. 1 font	27 kr.
„ süvegszámra	26
„ finom	25
„ vágott	24 1/2
Kávé legfin. gyöngy	94
„ „ finom	90
„ „ finom	84
„ „ Jam.	94
„ „ Cuba	90
„ „ leylon	80
„ „ Laquirra	78
„ „ pergelt	88
Rizs	11
„ finom	13
„ legfin.	16
Gyertya apolló	56
„ Milly	48
Kártyapapír legfinomabb egy iv	8
„ „ finom	6
Keményítő túlang.	18
Liszt 0	14
„ 1	13
„ 2	12
„ 3	11
„ 5	9
„ 6	8
„ 7	7
Só őrlött	6
Gerstli 000	20
„ 00	18
„ 4	9
Mandola legfin.	59
„ közép	54
Mazsola	40

ELSŐ BÉCSI KARTON-NYOMDAGYÁR

sátoralja-ujhelyi 27 kros fiókja.

Tisztelettel van szerencsénk tudatni, hogy több oldalról nyilvánított óhajtsanak megfelelőleg;

Sátoralja-Ujhelyben egy fiókraktárt

állítottunk fel legjobb hitelű bécsi gyári üzletünkől, melynek vezetésével

SCHÖN SÁNDOR urat biztuk meg,

az ott találtató különféle cikkek, melyeknek minősége- s szilárdságáról kezeskedünk, egyenlő árban

27 krajczárjával

válogatva darab-, rőf- és páronként kaphatók.

Gazdag választéku áru-raktárunk kicsinyben összefoglalva a következő: **Kosmanosi és francia perkal, ingkelme és jakonet huroczicz** mindenféle színben, fehér hálófűggyönyök, török hálókabátszövetek, sima vonalzott és skót koczkás **gyapju-ruhakelmék és flanel-barchetek, popelin, rips, diagonal** mindenféle színben, **imitations és palernos**, továbbá 1/4 és 3/8 **vásznak** minden kigondolható nemben, valamint mangorolatlan **fonalvászón, székcreas, házi bőr és családi vászón, fehér atlasz-grádlí ágyneműekhez, színes ágy-kanavász, len-damaszt törülközők és asztalkendők, mátrác és sofa-grádlí 1/4 és 3/4 széles fehér chiffon és ingekhez való sirting, párnatokok, és nehéz nanking selyem nyakraváló és collierek** mindenféle foglalmányban, férfiak és nők részére, férfi és női **harisnyák, keztyük, len és batiszt zsebkendők, különösen mindennemű kézmű- és szövött-árúk, továbbá mindenféle nehéz és széles moire, creditor, fail, atlasz- és bársony-szallagok, valamint minden e nembe vágó cikkek, női pipere s confectio-tárgyak; minden igyekezetünk oda leend irányozva, hogy mindenkor a legujabb és izlésteljes tárgyakkal szolgálhassunk. Emellett fiókraktárunkban egy külön osztályt rendezünk be, melyben minden Bécsből eszközözendő bizomány költségmentesen, csupán a postaköltségek megtérítése mellett, t. vevőink érdekében teljesítetnek.**

Vidéki megrendelések pontosan és legjobban eszközöltetnek.

Szíves pártolást kérve, maradunk teljes tisztelettel

Első bécsi
karton-nyomdagyar
S.-a.-Ujhelyben, Schön Sándor urnál.

18-20.

Hirdetés

a nagy- és kis- cigándi regale-jognak f. évi okt. 1-ső napjától d. u. 3 órakor Kis-Czigándon a helység házában közárverésen leendő kibérléséről, mely helyre és időre a bérleni szándékozók ezennel meghivatnak, a feltételekről értekezhetni az alólírtnál.

Kelt S.-a.-Ujhely, aug. 3. 1875.

Mezőssy Menyhért,
közb. megbízott.

1-2.

Legjobb minőségű

Vizálló cément

Benczur Eperjesi cémentgyárából
Mogyoróskán [Hanusfalvi posta].

Kapható:

Ujhelyt: Rác Bertalan urnál; Homonnán: Sándor Péter urnál; Kisvárdán: Grosz Bernát urnál; Tállyán: Mariancsik urnál; Vás-Naményban: Lind Sámuel urnál. 8-20.